

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2519

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 13 iunie 1957

CUM VA FI ORGANIZATĂ vacanța de vară a studenților

De vorbă cu
tov. Ion Iliescu
secretar al C.C. al U.T.M.,
președinte al Uniunii
Asociațiilor Studenților
din R.P.R.

vedere două elemente: studenții, după un an de muncă, au nevoie de odihnă și destindere. Odihna nu presupune însă ruperea de viața politică, de viața organizațională, de activitatea obștească pe timp de două luni. Tocmai de aceea ea trebuie organizată. Organizată diferențiat pentru cei care pleacă la practică, în orașe, la sate și stațiuni de odihnă. De acest criteriu s-a ținut seama atunci când organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților au făcut propuneri pentru desfășurarea vacanței. Să-i luăm și noi pe rând.

Celor care rămân în orașe, la practică sau în vacanță, casele de cultură studențească și acolo unde nu sînt case de cultură, cluburile studențești, le vor asigura o activitate de vacanță cât mai variată și atractivă: activitate culturală, sportivă, excursii cât mai multe, audii muzicale, dans, serii și reviste vorbite despre Festivalul de la Moscova, conferințe, discuții pe teme interne și internaționale, întâlniri cu tinerii muncitori, serbări olimpice, vizite, campionate etc. Manifestări care, organizate bine, îmbină elementul de distracție și odihnă, cu educația și munca politică.

În vacanță, un număr însemnat de studenți vor efectua practica în producție. Aceasta nu le răpește însă în întregime posibilitatea de a se odihni, distra și a trăi o intensă viață de organizație.

Organizațiile U.T.M. din întreprinderile în care se desfășoară practica, dețin o bogată activitate în care și studenții trebuie să se încadreze. Luând contact cu viața muncitorilor în producție și în afara producției, studenții se vor familiariza mai ușor cu viața reală de activitate, cu oamenii alături de care vor lucra, se vor apropia de ei. Într-un fel, pentru a evita chitului la practică, pasivitatea unor studenți față de activitatea obștească a colectivului întreprinderii, organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților trebuie să exercite un control organizat. În organizațiile U.T.M. din întreprinderi, la rândul lor, vor trebui să ajute pe studenți pentru a folosi din plin timpul petrecut la practică.

La sate, activitatea studenților îmbracă un caracter deosebit.

Mulți pleacă la sat, în vacanță, la părinți. Aceștia au fost îndrumați să-și continue activitatea, să se încadreze în activitatea organizației U.T.M. sâștești, să-i ajute pe tinerii țărani muncitori nu de la înălțimea băncii studentului, ci apropiat și la nivelul pregătirii lor. Studentul este socotit intelectual și are mare prestigiu în fața tinerilor țărani muncitori, chiar și a celor vîrșnici. Prestigiuul va fi binemeritat, dacă ei se vor comporta modest, vor pune umărul alături de țărani la muncă, le vor împărtăși din cunoștințele lor.

Studenții și în primul rînd tinerii sînt datori să se alăture muncii pe care o desfășoară la sate organizațiile de partid și U.T.M. pentru lămurirea și atragerea țărănimii muncitoare pe drumul colectivizării agriculturii. Pentru aceasta studenții trebuie să fie înarmați cu cunoașterea celor mai importante documente de partid și de stat.

Despre activitatea studenților de la institutele agronomice nu mai scoțese necesar să vorbesc. Presa a făcut cunoscută chemarea studenților de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București și răspunsul celorlalte institute agronomice din țară, cu angajamentul de a folosi practica în producție și transformării socialiste a agriculturii. Și credem că angajamentul lor se va transforma în fapte.

Un număr însemnat de studenți, înțelegîndu-și îndatoririle față de țară, vor participa în anul acesta voluntar la muncile agricole. Constituții în brigăzi, ei vor sprijini gospodăriile agricole de stat în muncile agricole de vară în perioade de vîrf, cînd este mai mare nevoie de forțe de muncă. Numărul celor care s-au înscris pînă acum este destul de mare. În perioada aceasta organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților vor trebui să se preocupe de constituirea și organizarea brigăzilor, de clarificarea tuturor problemelor legate de munca acestora în G.A.S.-urile respective și să mobilizeze un număr mai mare de studenți în această acțiune patriotică.

S-ar părea, pînă aici, că studenții au în această vacanță, numai îndatoriri și le vom răpi tot timpul de odihnă cu sarcini obștești. Este o greșală să se creadă acest lucru; studenții noștri vor avea și nemăsurate posibilități de a se odihni și distra. Unele le-am arătat la început, altele le voi arăta acum. Aproape că nu va exista stațiune de odihnă care să nu primească și oaspeții studenți. Aproape că nu va exista stațiune de odihnă care să nu primească și oaspeții studenți.

(Continuare în pag. 2-a)

Primele probe la o fabrică de policlorură de vinil

La fabrica de policlorură de vinil construită în cadrul combinatului chimic nr. 2 s-a terminat montarea mașinilor și utilajelor. În ziua de 11 iunie au început primele probe tehnologice. Mașinile și utilajele de cele mai moderne tipuri cu care a fost înzestrată fabrica sînt produse în țara noastră sau importate din R.D. Germană. Toate operațiile se vor executa mecanizat. Policlorura de vinil care se va produce aici în cantități mari va fi folosită drept materie primă pentru fabricarea unor articole de îmbrăcăminte. De asemenea, se creează condiții pentru sporirea producției de mase plastice.

(Agerpres)

Odiseea inovatorilor

Adeseori...

aparențele sînt înșelătoare. Nu întotdeauna spre paguba noastră. Uneori totul e numai o glumă care te amuză, nedîndu-ți nici un motiv de supărare. Mi s-a întîmplat și mie, ca unul vizitator plin de curiozitate al uzinelor „Proactant”, să aflu că la „proactant” se zămislesc câteva din cele mai importante inovații, pentru că depășindu-mă la fața locului, să găsesc în locul unui birou elegant, cu fotolii, cu secretară — o uriașă sală ca de dans, plină aproape numai de îneri, băleți și fete. Dacă planșetele din fața lor instrumentele și aparatele de care se serveau ar fi semănat cît de puțin cu instrumentele unei orchestre de jazz în repaus, aparatele ar fi continuat să mă înșeleze, făcîndu-mă să regret — fie și numai pentru o clipă — că n-am venit „în vizită”. Era înășa precum înțeleg că tabloul însuși din fața mea nu era altceva decît munca de fiecare zi a unor colective de proiectanți inimosi.

Unul din colective, alcătuit din șeful secției utilaj petrolier, Ion Drăguț, și inginerul tîmistic Rovin Buzan, executa reparațiile de carbon inferior vor deveni o avere pusă în folosul oamenilor.

Adeseori aparatele ne înșală. Dar faptele — în câteva luni de zile așa se vor numi proiectele de mai sus — nu ne pot înșela. Succesul tinerilor noștri prieteni va fi numai spre cinstea brigăzilor de tineret a proiectanților, recent înființată, din care fac parte și ei.

Ca și oamenii...

unelele pe care le minulesc își au o istorie a lor. Istoria utilajului petrolier fabricat la uzinele de baștină ale primelor automobile românești (profilul inițial al acestora era: cazane și mașini de ridicat) încă nu se poate scrie. Deocamdată ea se scrie în tiparul formelor de argilă la cochilele de turnare, în oțelul cuțitelor speciale și al altor piese și ustensile pe care le făuresc și le îmbunătățesc oameni ca șeful de echipă tîmistic Nicolae Beical, autorul unui malaxor de preparat mecanic vopsea pentru forme, inginerul tîmistic Popovici Mircea, care, printre altele inovativ personale, a realizat împreună cu un

Din stîndurile mîilor de spectatori care ovaționau frenetic s-a desprins un tîmistic care mă împrietenisem încă de la cîntecul meu la Festival, Go Tioan Gyok din îndepărtata Indonezie. S-a apropiat repede, mi-a apucat mîna înmînușată cu ambele lui mîini, mi-a strîns-o cu putere spunîndu-mi ceea în limba lui. Nu am înțeles ce vrea să-mi spună. Dar în privirea lui deschisă, pe fața lui pe care se întîmpînea emoția, mi-am dat seama că urarea lui e caldă, sinceră și prietenească, o urare modestă pentru victoria mea. Și mi-am simțit înima plină

E. PITULESCU
(Continuare în pag. 3-a)

Vizitele conducătorilor poporului bulgar în țara noastră

★ Trenul oficial trece prin gările ardelenne în aclamațiile multîmii ★ Colectiviștii oferă daruri ★ Cuvinte de prietenie

Oaspeții bulgari, pe peronul gării din Cluj

Foto: I. MICLEA

SIBIU 12 (De la trimișii speciali Agerpres). Miercuri dimineața la ora 8 delegația guvernamentală și de partid a R.P. Bulgaria, în frunte cu Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B. și Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al P.C.B. și membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.B. care la invitația guvernului Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român face o vizită prietenească în țara noastră, a părăsit orașul Cluj plecînd la Sibiu.

Oaspeții sînt însoțiți de tovarășii Alexandru Moghioros, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Gaius Franțescu, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, precum și de Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București.

La plecare, pe peronul gării, erau prezenți tovarășii: Vasile Vaide, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional de partid Cluj, Kulcsar Francisc, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, Baratosi Eugen, prim secretar al comitetului orașenesc de partid Cluj, Petru Jurcă, președintele comitetului executiv al sfatului popular orașenesc, Vasile Avram, președintele consiliului sindical local, deputat în Marea Adunare Națională, prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretarul Filialei Cluj a Academiei R.P.R., prof. Takacs Ludovic rectorul Universității „Bolyai”, deputat în Marea Adunare Națională, prof. Alexandru Roșca, rector al Universității „Victor Babeș”, reprezentanții ai organizațiilor

de masă și economice, precum și numeroși oameni ai muncii romîni și maghiari.

Membrii delegației guvernamentale și de partid bulgare și-au luat rămas bun de la cei veniți să-i conducă, apoi au luat loc în trenul special. Cei prezenți au făcut oaspeților o caldă manifestare de prietenie.

La ora 13, trenul oficial a ajuns în gara Sibiu. Pînă aici, în promerose gări, la Cîmpia Turzii, Războieni, Teiuș, sute de oameni

au muncii au ținut să salute entuziasm pe solii poporului frate bulgar. În gara Coșfa Mică unde trenul s-a oprit cîteva minute, membrii delegației bulgare au fost salutați de ing. Gh. Policală, directorul uzinelor metalurgice „21 Decembrie” din localitate.

A răspuns tot Todor Jivkov care a spus printre altele: „Permiteți-mi iubiți tovarășii din raionul Mediaș să vă transmit în numele delegației guvernamentale și de partid a R. P. Bulgaria, în numele oamenilor muncii bulgari, ai întregului nostru popor cele mai călduroase mulțumiri pentru primirea frumoasă pe care ne-ați făcut-o. Entuziasmul cu care sîntem primiți peste tot în cuprinsul minunatei dv. țări, ne arată odată mai mult prietenia frățească, de nezdruclinat ce leagă popoarele noastre vecine”.

Un grup de colectiviști din localitate au dăruit oaspeților bulgari un butoiș din lemn lucrat artistic, conținînd renumitul vin romînesc de Tîrnave.

În orașul Sibiu, cu mult înainte de venirea oaspeților, o mare mulțime de locuitori se adunase. La coborîrea din trenul oficial, oaspeții și persoanele care îi însoțeau au fost întâmpinați de tov. Maxim Berghianu, prim secretar al comitetului regional Stalin al P.M.R., Nicolae Iorga, președintele sfatului popular regional Stalin, Gheorghe Făgărășanu, prim secretar al comitetului ora-

șenesc Sibiu al P.M.R., Iosif Șerban, președintele sfatului popular al orașului Sibiu, de conducători ai organelor locale de stat și de partid, oameni de artă și cultură.

În numele locuitorilor regiunii și al orașului, tov. Nicolae Iorga a adresat oaspeților calde cuvinte de salut.

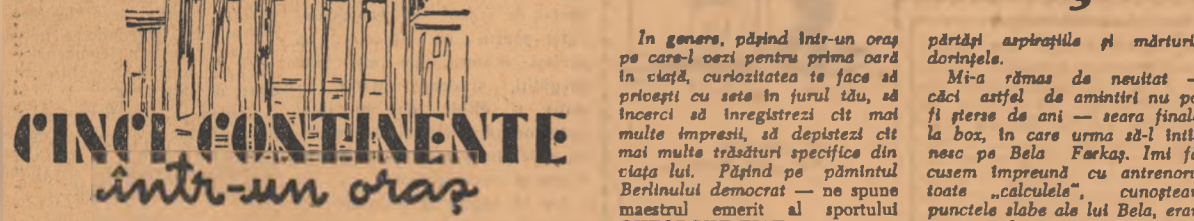
Primit cu vil aplauze a luat apoi cuvîntul Stoian Tonceva, ministrul Gospodăriei Comunele, Urbanisticii și Drumurilor, membru în conducerea permanentă a Uniunii Populare Agrare Bulgare.

După încheierea mitingului, în aclamațiile miilor de participanți, oaspeții s-au urcat în mașini.

Răsună urări în cinstea prieteniei popoarelor noastre, a prieteniei și sprijinitorilor noastre, Uniunea Sovietică. În fața oaspeților, locuitorii bătrîneli cetății ardelenne aștern pe distanțe de kilometri un Imens covor de flori.

In pag. 4-a
Mitingurile de la
Sibiu și Orașul Stalin

O întîlnire a tineretului

CINCI-CONTINENTE într-un oraș

In genere, pînă într-un oraș pe care-l vezi pentru prima oară în clipă, curiozitatea te face să pricepi că se sînt în jurul tău, să încerci să înțelegi cît mai multe impresii, să depistezi cît mai multe trăsături specifice din ciata lui. Pînă nu poți pămîntul Berlinului democrat — ne spune maestrul emerit al sportului GHEORGHE FIAT — sentimentul pe care-l încercasem de atîtea ori în țările pe unde am mai fost ca reprezentant al sportului din țara mea mi s-a părut mai complex, mai profund, mai greu de definit. Căci de data asta, dincolo de faptul că venisem ca reprezentant al sportului romînesc, prezența mea înseamnă mai mult. Eram unul din mîile de tineri din lumea întreagă prezent la una din marile întîlniri ale tineretului lumii dinamic de pace, dinamic de prietenie: Festivalul.

Moștele de a mă simți emoționat acam destule. Urma să-mi mîsor pîterile pe ring cu adversari redutabili printre care se număra și un vechi rival sportiv al meu: maghiarul Bela Farkas. Pe bună dreptate el era considerat unul din cei mai îndreptății pretendenți la titlu și cel mai în măsură să-mi bazeze calea spre victorie. Oare acest lucru nu era suficient pentru a-mi simți înima strînsă? Și lată că s-a întîmplat un fenomen puțin obișnuit în viața unui sportiv rutinat. Emoția întîlnirii sportive s-a diluat și a pierdut din intensitate datorită numeroaselor prietenii legate cu tineri din toate punctele cardinale ale lumii, prietenii unii pentru a ne povesti reciproc totul nostru de viață, pentru a ne îm-

Pe marginea articolului „Cine-i vinovat?” Invitație la o discuție despre educație

Faptele s-au petrecut cam așa: M-am înțeles deunăzi cu un prieten, director de școală, să trec seara pe la el ca să împărtășim și mergem la un vechi amic comun. Cînd am deschis ușa cabinetului, am constatat însă că nu eram singurul vizitator care îl tulbură la acea oră... Un om între două vîrste, bine îmbrăcat, cu o ușoară undă de emoție în ochii trîști, se ruga cu o voce stînsă ca fiindul său — elev în clasa a IX-a — să i se aplice o pedepsă mai puțin aspră pentru unele fapte huliganice comise.

„S-a-nhăitac cu niște derbedei din maha-laua noastră, explică scaldat părintele... Zice că-i sînt prieteni... Prietenii la rele... I-am zis-o de mult și eu și maică-să... Degeaba. Nu ne mai ascultă! (Și apoi ca o scuză): De ce nu ocupăm și noi cît, cînd și cum putem de băiat... Eu-s însă vînie pe drumuri, prin țară. Cu șlaba. Nevastă-mea o e și ea la serviciu... (Cu amărăciune, după o clipă de tăcere). Da' profesorii? De ce nu au mai multă grijă de copii?...”

Prietenul meu l-a întrerupt, demonstrîndu-i că școala și-a făcut datoria.

„Familia, accentul ei, își are obligațiile sale în munca educativă; oricît ar putea să suplinească toate deficiențele educative ale familiei!”

După plecarea vizitatorului, prietenul meu a continuat cu mine discuția, spunîndu-mi:

— Succesele dobîndite în munca de educație a tineretului, în ultimii ani, nu trebuie să ne facă să minimalizăm lipsurile serioase ce se mai întîlnesc încă, din păcate, în acest domeniu... Nu mă gîndesc numai la tineretul nostru studios, ci la întregul nostru tineret. Rebuturile în ceea ce privește educația tineretului ar trebui poate cercetate cu mai multă grijă chiar decît cele din sectorul economic... Ne „costă” mult mai mult și sînt uneori mult mai dureroase pentru noi... Și totuși această problemă nu ne captează de multe ori atenția în mod corespunzător. Aș vrea să mă-nlegi mai bine: nu e vorba de a cînta numai și numai „vinovații”!... Școala? Familia? Organizația de tineret? Opinia publică?... Sau poate uneori toate laolaltă... Cred că trebuie să fac procesul adînc al „cauzelor” și al soluțiilor. Dar pentru a se găsi căile cele mai juste, mai gîndite de îndreptare, ar trebui să se discute serios problema sub toate fețele. Trebuie să facem din problema educativă

I. CROMER
director adjunct
al Institutului
de științe pedagogice

una din problemele cheie care ne va deschide drumul spre viitor I.

De ce v-am scris cele de mai sus? Fîndcă ele mi-au revenit vîl, în minte, citînd în ziarul d-voastră articolul „Cine-i vinovat?”. E bine că ați început să publicați asemenea materiale. Ele sînt semnale de alarmă în legătură cu probleme extrem de serioase. Ar fi nimerit însă să se extindă discuția dacă nu asupra tuturor tinerților și aspectelor educației tineretului, ci puțin asupra principalelor. Și cînd scriu acest lucru, îmi răsună în minte, fără să vreau, ecoul a numeroase întrebări! Care o rolul școlii, al familiei, al organizațiilor de tineret în formarea viitorului cetățean al patriei noastre? Își îndeplinesc ele în totul sarcinile educative? Ce e bun, trainic în munca lor și ce are încă lustrul fals al formalismului?

În ce constă adevărata prietenie și tovarășie? Cum trebuie să privească tineretul problema d-voastră și a căsătoriei? Se preocupă sau nu tineretul de autoeducarea lui? Cum își îndeplinesc rolul educativ: arta, literatura noastră, opinia publică? Iată numai cîteva probleme esențiale.

Deșigur că fiecare la rîndul ei implică numeroasele aspecte și subprobleme. Discutarea sinceră, multilaterală, adîncă a problemelor de bază, în paginile „Științei tineretului”, ar putea, cred, să contribuie mult la desăvîrșirea operii mărețe a educației tineretului. Să plecăm de la fapte, de la cit mai multe fapte, dar să nu ne oprim la ele; să ne ridicăm la idei și concluzii care ar putea să ajute munca noastră! Numeroși tineri, părinți, educatori, toți cei care sînt preocupați cît de cît de rezolvarea justă a acestei probleme ar putea și trebuie să spună cu folos părerea, să arate cinstit realizările sau lipsurile, să sugereze soluții. Gazeta d-voastră ar deveni astfel una din importante tribune de dezbateră a problemei educației tineretului.

Nu ispitesc oare redacția „Științei tineretului” o astfel de perspectivă?

Am formulat doar o întrebare. Răspunsul îl veți da d-voastră.

Coloanela ziarului „Știința tineretului” vă stau la dispoziție.

Atelier de pictură de la Institutul „Nicolae Grigorescu”

DIN VIATA UNIVERSITATII

Viiitorii agronomi incep cursurile marii școli a vieții

In învățământul tehnic superior activitatea practică este o verigă foarte importantă a procesului de pregătire și formare a viitorilor ingineri. La practica studentul este pus în contact direct cu variatele compartimente ale producției, fapt care îl introduce, îl familiarizează, îl învață și îl face să îndrăgească profesiunea sa de mai tîrziu.

Ing. agr. Aurel Negriță
Decan al Facultății de horticultură, șeful catedrei de practică din Institutul Agronomic „N. Bălcescu” — București

sau brigadierilor din gospodărie. Desăfurarea practicii se face după un program săptămînal, avînd la bază programa analitică de practică. Studenții lucrează efectiv 6 ore zilnic.

În timpul liber, studenții îndrumați de cadrele didactice și organizațiile U.T.M. se preocupă de unele aspecte privind socializarea agriculturii, organizarea excursiilor cu caracter științific și diverse manifestări culturale-educative pentru oamenii muncii din localitățile de practică.

În vederea pregătirii practicii din acest an, conducerea Institutului a luat o serie de măsuri. Pînă în prezent s-au încheiat convenții pentru efectuarea practicii cu gospodăriile de stat și stațiile experimentale frunțase.

Cea mai mare parte a gospodăriilor de practică sînt situate în jurul orașului și în zonele agricole învecinate. În vederea pregătirii practicii din acest an, conducerea Institutului a luat o serie de măsuri. Pînă în prezent s-au încheiat convenții pentru efectuarea practicii cu gospodăriile de stat și stațiile experimentale frunțase.

Pe lângă alegerea unor gospodării cât mai corespunzătoare, care constituie garanția calității practicii, în acest an, colecțiivul catedrei de practică a îmbunătățit programa analitică de practică și a stabilit un mai bun sistem de control și evidență.

Cu toate acestea în modul de organizare și desfășurare a practicii pregătitoare, mai sînt încă necesare unele măsuri. În acest sens, conducerea Institutului a luat o serie de măsuri. Pînă în prezent s-au încheiat convenții pentru efectuarea practicii cu gospodăriile de stat și stațiile experimentale frunțase.

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

De asemenea, în unele gospodării multilaterale unde sînt condiții foarte bune pentru practică, posibilitățile de cazare sînt reduse. În această privință trebuie să luăm în considerare...

Cum va fi organizată vacanța de vară a studenților

(urmare din pag. 1-a)

ximativ 5.000 de studenți pleacă la casele de odihnă ale C.C.S. și la stațiunile balneo-climaterice. O odihnă bine meritată pentru cei frunțiși la învățătură și pentru cei care au nevoie de cură, în stațiunile balneare. Alți 1.500 de studenți pleacă în excursii turistice de 6-8 zile, organizate de Consiliul Unirii Asociațiilor Studenților și cu sprijinul financiar al Ministerului Învățămîntului și Culturii. Iar alții pleacă în excursii cu studenții străini care învață în R.P.R., pe o rută mai lungă, pentru cunoașterea țării noastre.

Studenții agronomi vor avea o tabără cu corturi la mare organizată cu sprijinul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, iar medicii, o altă tabără cu corturi, cu sprijinul dat de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale. Își încheie orice ce în seama să petreacă aproape 2 săptămîni pe malul mării, în corturi, cu studenții din întreaga țară, grupăți pe specialități; schimburi de experiență, de impresii, distracții, discuții, prietenii, vizite etc.

În plus, Consiliul Unirii Asociațiilor Studenților și Ministerul Învățămîntului și Culturii mai organizează alte trei tabere cu corturi, în cabane sau în vile la Coșnești, Pîrluț Rege (din munți Bucegi) și la Sîlcioara Moldovei. Taberele despre care am vorbit pînă acum vor cuprinde cîteva mii de studenți, dintre cei mai buni, care s-au distins în munca profesională și obștească.

— După cîte sîntem informați unii studenți vor pleca și peste hotare, în vizite prietenești.

— Într-adevăr, cîteva sute de studenți vor pleca în țările prietene, în cadrul unor schimburi bilaterale de studenți. Ar fi necesar poate să mai amintesc și tabăra internațională care se organizează la Sinaia, și unde în luna august, va avea loc un seminar internațional pe tema „Problemele actuale ale colaborării internaționale studentești”, la care au fost invitați să participe reprezentanți ai tuturor organizațiilor naționale studentești.

După cum se vede vara aceasta va fi foarte bogată în activitate extrauniversitară. Casele de cultură, cluburile studentești, terenurile sportive, munții, marea, satul, sînt locuri care vor oferi studenților condiții plăcute de vacanță. Atenția organizațiilor, a organizațiilor U.T.M. și asociațiilor studenților trebuie îndreptate pentru a folosi toate mijloacele existente, pentru alocarea cu răspundere a programelor de la casele de cultură, cluburi, tabere etc., pentru a îndruma și a controla activitatea acestora, activitatea birgărilor voluntare din G.A.S., pentru a urmări ca vacanța studenților să aibă un conținut corespunzător.

Rămîndu-mă cu convingerea că în acest an vacanța studenților va fi bogată iar plăcutul cu cea ce e necesar ea va fi îmbinată, am încheiat discuția, mulțumindu-mi toambului Ion Iliescu pentru interesul acordat.

În bibliotecă

Un aspect obișnuit: studenți pregătindu-se în bibliotecă pentru examenele de sfîrșit de an.

Cunoștințele de specialitate se cer dublate de un înalt nivel cultural

Departa de terminarea ei, ultima sesiune de examene la Universitatea „C. I. Parhon” din București nu oferă încă suficiente elemente pentru o comparativă a rezultatelor și perspectivei formării intelectualelor noastre de mii-

— se impun de la sine și justificate, încă de pe acum, începutul unei eficiente dezbateri asupra rezultatelor acestor studenți și, tangent, asupra sarcinilor și perspectivei formării intelectualelor noastre de mii-

palide asociații de idei care să dovedească din partea studenților amintiri și încredințări în permanență o fereastră deschisă spre problematica literară și culturală.

La un alt examen, de astă dată de „teoria statului” (lector N. Gogeanu) am întâlnit unii studenți care din lipsă de experiență și poate și din cauza necunoașterii suficiente a materiei se învîrtau în jurul subiectului terdina-...

La fel de susceptibil de discuție și e cazul studentului Mircea Constantin (anul II Filologie) — examinator prof. V. Ilieș. Care relativ bine pregătit n-a fost în toate toțiși să sistematizeze răspunsul iar alte ori în polifonia unor largi cunoștințe nu a dovedit pătrunderea lor și adinea lor înțelegere. Cit privește o comparație între comedia lui Gogol și comedia franceză (prin prizma unui articol al lui M. Eminescu) l-a prezentat dificil și aproape de netrecut.

În ansamblu studenții s-au prezentat la examene mai pregătiți decît pînă acum și că la exigența sporită a profesorilor au răspuns cu o mai temeinică pregătire profesională, cu o sporită maturitate.

Vorbind despre desfășurarea examenelor mulți dintre profesorii conferențieri, lectori (I. Vîntner, M. Cruceanu, G. Vasiliu, F. Georgescu, N. Gogeanu și alții), sau declarat în general mulțumimii de felul în care s-au prezentat studenții, constatînd și în a-

În afara celor două aspecte amintite mai sus — al unui insuficient nivel cultural menit să dubleze cunoștințele de specialitate și a unei „inexplicabile” maniere de a răspunde (de la nesistemizat pînă la incoerent), la alt examen de astă dată de materialism — anul IV filologie, lector F. Georgescu — ne-a prilejuit o altă observație și anume că unii studenți nu sînt înviați suficient să generalizeze, să analizeze, să discute. Răspunsurile lui Valeriu Mocanu și Georgescu Vîntnerului, deși mulțumitor au suferit tocmai de această materie literară de valoare. Și aceasta tocmai la un examen la care ei trebuiau să-și dovedească nu numai cunoștințele de specialitate ci și capacitatea de interpretare, de generalizare, de trecere de la fenomen la esență.

În rezumat, în actuala sesiune, dintre deficiențele particulare observate, mai grave ni se par nu alți cele legate de necunoașterea materiei propriu-zise ci cele determinate de nivelul general cultural încă insuficient ridicat, de pătrunderea nu todeauna adîncă a fenomenelor și de lipsa unei mai mature capacități de interpretare.

Creдем că o dezbateri mai largă a acestor deficiențe — evident de la caz la caz — ar putea duce la ridicarea nivelului învățămîntului nostru universitar.

D. DORIAN

Instantanee

Musafiri nepoftiți Chiulangiul la cursuri și examen

Dragă redacție,
Vă trimis aceste rînduri în legătură cu plimbările incorigibile și nedisciplinate, musafiri nepoftiți ai tuturor bibliotecilor, care ne împiedică să studiem cu seriozitate.
Aș vrea să vă prezint pe unul dintre ei:
Vine la bibliotecă A.R.L.U.S. Acesta e Ogiuța Tuleanu.
De trei ani își face stagiul la bibliotecă A.R.L.U.S. De trei ani vine zi de zi aici „să-voaie”... Ogiuța, cînd e student! La „fără frecvență”! În anul 31 în capul ei aceasta înseamnă că de trei ani încearcă „să intre” la oraș facultate, dar nu reușește. Măcar și la „fără frecvență”!

De ce? N-o ajută capul? Aș! Altu-i motivul:
Ogiuța „n-are condiții” (de studiu).
Acasă nu poate studia pentru că... „n-are condiții”, la bibliotecă nu poate studia pentru că „are” prea multe combinații.
Îl are pe... Gigi, care e la „teatru” — care a „fost” la teatru sau mai precis care „n-nerca” la teatru dar...
Îl mai are pe Puky care a la... „construcții”.
Îl are pe Blit care-l plin de „talente”. E alt de descărușe băiatul înclt „nu există film, nu există meci, nu există cea dansant” la care să nu aibă un bilet în plus, involuntar în plus sau dacă e cazul... chiar și-o cunoștință în plus...
O are pe Auriana de la care are „multe de învîdat” fie pentru moment și banala metoda de a cuceri bărbaii — fără sacrificii „esențiale”...
O mai are pe Adelaida, ah! Iată asta pe care n-o poate „suferi” pentru arele ei de „Antoaneta” pe care și le dă toată ziua...
Dar toate or fi cum ar fi: alți-nenorocirea. La bibliotecă mai vin din păcate și studenții la „cursurile de zi”, care de multe ori li spun:
— Tovarășă te rugăm, înce-tează, avem de învîdat.
— Auzi bătădrănie...! Parcă numai „ei” au de învîdat! Eu n-am, la „fără frecvență”?!
Pt. conf.
P. ANDREI
student

— Rămii?...
— Nu, am plecat!...

— Al plecat?...
— Nu, am rămas!...

E bună și corijența la ceva

...Ioan Oancă, student în anul IV al facultății de Zootehnie a Institutului Agronomic din Iași, este tare bucuros. Bucuroși sînt și colegii săi din grupa 124. În urmă cu un an însă nu aș fi putut face aceeași afirmație. Că Ioan este student bun, silitor, capabil, o spun toți cei care-l cunosc. În primul an s-a prezentat foarte bine.
Anul doi în schimb s-a încheiat cu o mică deficiență: Ioan s-a „imbolnăvit”. Boala a început cu simptome de înfîmurare.
În anul trei simptomele s-au accentuat:
— Tot conțez ca un student bun — s-a gîndit el — nu mai învîț la toate materiile. Ce, pentru asta n-am să promovoz?
Dar n-a promovoz.
A rămas corijent la Zootehnie. S-a mîhnit. A suferit. Singura alinare era însă să se apuce serios de învățătură.
A procedat ca atare... A luat corijența cu bine. Lecția a durat dar l-a fost de mare folos pentru că Ioan nu a mai avut astfel de gînduri. Și dacă în urmă cu un an rămasese corijent în sesiunea aceasta, la același examen, cu același profesor, Oancă ar primi „foarte bine”. Vorba unuia dintre colegii săi: „E bună și corijența la ceva”.
C. SLAVIC

O mare parte din studenții agronomi au și plecat în practică. Iată, în fotografie, un grup de studenți de la Institutul Agronomic „Nicolaie Bălcescu” din București, care au fost repartizați la practică în stațiunea Săftica, încercînd, sub îndrumările asistentului, să determine calitatea viitoareii recolte de grîu.
Foto: EUGEN CSIKOȘ

Cine sînt acum cei mai tîrzi trecători pe străzile orașului, în drum spre cămin sau spre casă? Firește, studenții care au învățat într-un colțor liniștit al Institutului, ferit de tentații pentru somn, plimbări, discuții și distracții. Pînă și vizionarea unui film a ajuns să fie legată de examene. A devenit aproape o regulă printre studenți: ai luat examenul, după examen mergi la film. Nu l-ai luat, ești exilat, prin propria-ți hotărîre, în camera de cămin.

În această atmosferă, la care se adaugă emoția tuturor înaintea examenelor, teama acestora care nu sînt stăpîni pe materie și gîndul lor la norocul salvator, mi-am permis să răpesc cîtorva studenți ai Institutului politehnic din Orașul Stalin din timpul preios de învățătură.

Primele interlocutoare au fost două studente: Maria Orșan și Lucia Vîjlele din anul IV al Facultății de mecanică — secția industrie. Tocmai se pregăteau pentru examenul de materialism dialectic, după ce dăduseră de acum patru examene pe care le-au luat cu calificative bune. Volam să aflu pentru început dacă studenții în sesiunea de examene învîț, sau repetă materia. Sînt două noțiuni diferite, ultima presupunînd însușirea materiei pe tot parcursul semestrului. Răspunsul a fost scurt: se învîț. La cerere, cele două studente mi-au explicat de ce se învîț și cum ar fi firesc. Studenții sînt în anul IV, oameni studenți care nu-și permit kenivie și chiu. Totuși, nu la toate materiile s-a putut învîț în timpul semestrului așa cum se cerea. Studenții au avut obligația să execute proiecte de an — patru la număr — din patru materiale de specialitate. Materialele grele și temele de proiect cuprinzătoare au ocupat studenților tot timpul de studiu.

În întregime oare? Cele două studente spun că în întregime. Pentru că — îmi explicau ele — proiectul cere studiu unul vast material bibliografic, calcule, schițe, re-veniri la materia predată în alți ani. Ce-l drept, proiectul te ține sub continua obligație de a urmări materia corespunzătoare temei, dar te împiedică să urmărești noțiunile și materialul bibliografic după fiecare oră de curs. Iar la

studenții care au promovat sesiunea de cinci examene — cu rezultate foarte bune. Răspunsul lor a fost același: în sesiunea studenții au învățat. Aici însă, lucrurile se complică, mai ales la grupa S. 50. Greutățile generale obiective — proiecte multe și grele — s-au adăugat greutății cu caracter particular: îndrumările necorespunzătoare pentru proiecte ale unor asistenți. La amenajarea de pildă, s-au făcut multe re-veniri asupra explicațiilor. Studenții, care ajungea la un anumit stadiu de lucru, era nevoiți să reia de la capăt lucrarea. La culturi forestiere îndrumările pentru proiect au fost foarte sumare. La „drumuri” asistentul a trimis de multe ori înlocuitori care a-

terii scade, chiar și pentru cele la care trebuie să dea examen. Sesiunea de corijență să nu fie înaintea de sesiunea din vară pentru că dăunează procesului de învățămînt; unii studenți ajung să aibă într-o sesiune zece examene, plus definitizarea proiectelor. Propunerile lor sînt înzestrate din situația existentă în anul IV silvicultură, care a moștenit din anul trecut 40 repetenți. Și acum, în sesiune, majoritatea corijenților sînt tocmai acești repetenți. Așa a ajuns anul IV la un procent de numai 50,9 la sută promovoz.

La anii I și II, motivele pentru care în sesiunea de examene se învîț și nu se repetă materia, sînt altele. Dan Stănescu, din anul II al Facultății de mecanică

denții politehnicieni din Orașul Stalin seroși și muncitori. Totuși, acești studenți au ales calea minime rezistențe. Și-au găsit un argument valabil, dar nu complet și se apără cu el în fața aceluia care-i acuza că nu-și folosesc timpul de pregătire în sesiunea maximă. Or, adevărul este acesta: în cluda tuturor greutăților, a efuzurilor mari și a timpului pe care-l cere executarea proiectelor, rămîne timp și pentru studiu. Binelneles numai dacă în decursul studiului toți studenții ar dedica zilnic cîteva ceasuri învățăturii, dacă în timpul anului ar frecventa consultațiile așa cum le frecventează acum, dacă și atunci ar fi mai zgîrciți cu înțelegerea timpului. Ar trebui însă o conștiință mai mare, o mai mare perseverență.

Sesiunea propriu-zisă a început de peste o săptămîni și discutăm cu studenții despre perspectivele ei. N-au vrut însă să anticipeze nimic. Mi-au spus doar că în toate facultățile a apărut un panou care dă studenților mult de lucru. Panoul cuprinde numele tuturor studenților din facultate și după fiecare examen dat apare un steguleț — roșu („foarte bine”), albastru („bine”), verde („suficient”) și negru („insuficient”) — corespunzător calificativului primit de student la examen. E rușinos să apară în dreptul numelui tău un steguleț negru, ba chiar și verde nu e plăcut. Te știe o întreagă facultate. Stimulantul este eficient și adăugă la eforturile mari pe care le depun studenții în sesiune, poate da rezultate bune. Dar să nu anticipeăm...

mi explica faptul că, în anul lor, studenții învîț mai ales la materiile la care profesorii sînt severi și la acelea la care au de executat lucrări de casă — după el la materiile mai importante. După noi, împărțirea aceasta, în materii importante și mai puțin importante, este arbitrară.

După cum se vede, studenții au argumentat precis de ce continuă să învețe în asalt în sesiunea de examen. Un necunoaștor le-ar da dreptate. În parte le-am dat și eu dreptate pentru că-l știu pe stu-

dentul politehnician din Orașul Stalin seroși și muncitori. Totuși, acești studenți au ales calea minime rezistențe. Și-au găsit un argument valabil, dar nu complet și se apără cu el în fața aceluia care-i acuza că nu-și folosesc timpul de pregătire în sesiunea maximă. Or, adevărul este acesta: în cluda tuturor greutăților, a efuzurilor mari și a timpului pe care-l cere executarea proiectelor, rămîne timp și pentru studiu. Binelneles numai dacă în decursul studiului toți studenții ar dedica zilnic cîteva ceasuri învățăturii, dacă în timpul anului ar frecventa consultațiile așa cum le frecventează acum, dacă și atunci ar fi mai zgîrciți cu înțelegerea timpului. Ar trebui însă o conștiință mai mare, o mai mare perseverență.

Sesiunea propriu-zisă a început de peste o săptămîni și discutăm cu studenții despre perspectivele ei. N-au vrut însă să anticipeze nimic. Mi-au spus doar că în toate facultățile a apărut un panou care dă studenților mult de lucru. Panoul cuprinde numele tuturor studenților din facultate și după fiecare examen dat apare un steguleț — roșu („foarte bine”), albastru („bine”), verde („suficient”) și negru („insuficient”) — corespunzător calificativului primit de student la examen. E rușinos să apară în dreptul numelui tău un steguleț negru, ba chiar și verde nu e plăcut. Te știe o întreagă facultate. Stimulantul este eficient și adăugă la eforturile mari pe care le depun studenții în sesiune, poate da rezultate bune. Dar să nu anticipeăm...

dentul politehnician din Orașul Stalin seroși și muncitori. Totuși, acești studenți au ales calea minime rezistențe. Și-au găsit un argument valabil, dar nu complet și se apără cu el în fața aceluia care-i acuza că nu-și folosesc timpul de pregătire în sesiunea maximă. Or, adevărul este acesta: în cluda tuturor greutăților, a efuzurilor mari și a timpului pe care-l cere executarea proiectelor, rămîne timp și pentru studiu. Binelneles numai dacă în decursul studiului toți studenții ar dedica zilnic cîteva ceasuri învățăturii, dacă în timpul anului ar frecventa consultațiile așa cum le frecventează acum, dacă și atunci ar fi mai zgîrciți cu înțelegerea timpului. Ar trebui însă o conștiință mai mare, o mai mare perseverență.

dentul politehnician din Orașul Stalin seroși și muncitori. Totuși, acești studenți au ales calea minime rezistențe. Și-au găsit un argument valabil, dar nu complet și se apără cu el în fața aceluia care-i acuza că nu-și folosesc timpul de pregătire în sesiunea maximă. Or, adevărul este acesta: în cluda tuturor greutăților, a efuzurilor mari și a timpului pe care-l cere executarea proiectelor, rămîne timp și pentru studiu. Binelneles numai dacă în decursul studiului toți studenții ar dedica zilnic cîteva ceasuri învățăturii, dacă în timpul anului ar frecventa consultațiile așa cum le frecventează acum, dacă și atunci ar fi mai zgîrciți cu înțelegerea timpului. Ar trebui însă o conștiință mai mare, o mai mare perseverență.

EXAMEN LA ALGEBRA

ORIZONTAL
1. Am amplificat o fracție așa încît să am numitor real. 2. Progresul la care fiecare termen se obține adunînd precedentului un număr constant (rație). 3. Douăzeci și unu de puncte!!! — O treime de milion! — Fracțiune. 4. Valoarea unui număr, notîndu-se suma de semnul său — Un semn al unei operații matematice elementare. 5. Cifrele 1, 11, 111 etc... — și numărul 49 în această notație. 6. Numere mai mici decît zero. 7. Descrie... o curbă de gradul al doilea. Literă grecească des utilizată în calculul algebrice. Minerale, adunate. 8. Abreviere, folosită curent pentru a exprima mîsurile de care ține să se aprobe o variabilă. — Partea secundă a unui logaritm. 9. Se înmulțesc... numai prin scrierea — Linul, la vechii japonezi (sau: 500 kg.) 10. Produsul al apelor — Au baze, dar nu sînt logaritmi (sing.) 11. E rațional atîta timp cît nu are expresii imaginare — Rezultatul unei operații elementare matematice (scris, de data asta!) 12. În limba rusă. 12. Omul calculului.
VERTICAL
1. O circonerință împărțită la 8,28 — Monom la plural!!! 2. Cifrele 1, 2, 3 etc... — Expresie cu două monome. 3. Piramidă de... flori (bot) — 4. 4 CM parăul! — Inversul lui zero! — 0,2 centimetri! 5. Nume dat latiniilor opuse unghiurilor egale în triunghiurile asemenea (masculin, sing.) — Cea mai mică valoare a unei funcții sau variabile. 6. Fără număr — 100:217. Patru plane (paralele) numără cursele hipice! — A aflat rădăcina prin încercări. 8. Au rădăcini reale!!! — Negativi (fig.) 9. Un punct... pe harta statului Peru — Exclamație în Arhi-

ÎN TRE FANTEZIE și realitate

Există unele piese care își dezvăluie fără vreo reticență semnificația și intențiile, ce se poartă pe ele însele simplu, ușor direct, nelăsând loc la dubii sau la interpretări felurite și emoționante unei toamă prin această degalată simplitate a lor. Sînt acele care se oferă înțelegerii noastre în spațiile unor simboluri etice, melice a căror cheie trebuie să o posezi pentru a putea ajunge la miezul de idei al lucrării, piese a căror convenție trebuie să o accepți chiar dacă, uneori, ea te uimește, te intrigă, sau chiar te pune în încurcătură. Firește, sînt încă alte multe și diferite maniere de construcție dramatică.

Am pomenit de aceste două pentru că ele corespund celor două spectacole ale Teatrului Municipal care fac obiectul reviziei noastre de mai jos, „Omni care aduce ploaie” de Richard Nash și „Nebuna din Chailot” de Jean Giraudoux. Alăturarea lor nu e arbitrară, deși aparent ar fi greu de stabilit puncte de comunicare între limbajul dramatic sculptor, plin de verve și fantezie, și cel alocurii puștin confuz, al binecunoscutului dramaturg francez Giraudoux, și cel, mai ponderat, și cu un ton sentimental și familiar, al mai puțin cunoscutului dramaturg american Nash. Dar amindoi acești scriitori occidentali vor, cînd sînt sinceri să ofere omului societății lor adevărată o reflecție a fericii (am spus, dacă nu am riscat să plăgem titlul piesei lui Aurel Baranga), o reflecție a realizării omului pe plan individual, erotic (Nash), sau, pe plan mai larg, social, cum încearcă, spre cîntărea lui, Giraudoux.

De bună seamă că aceste „reflete”, că soluțiile pe care ei, cu bună credință, le oferă în acest sens, sînt — în cazul lui Giraudoux, mai ales — naive, puerile chiar, și în orice caz elocvente pentru limitele înțelegerii lor sociale și politice. Eroii lor, fie că se numesc Aurelie, bătrîna nebună din Chailot, fie extravaganta, palavrăgă, excoctat dar fermecătorul Starbuck, practică și nu ca o magie, ca unica și cea care aventură a unei vieți cîștig, apăsătoare, meschină, singura variantă de viață împlinească pe care capitalismul o oferă omului modest. Și dacă această evadare a lor în lumea visului are (ca și în cazul pianistului din filmul lui René Clair, „Frumoasele nopți”) ceva comic și ridicol pînă la indoaiele, care nici nu i năușese poate, cum se întâmplă cu Starbuck, sau încep să-l cucerească clar, cum se petrece cu bătrîna Aurelie, are ceva donquixottesco, această nu împletează asupra unei înțelegeri cu care el are de-a face. Noi primim cu mult interes acest mesaj al scriitorilor din Occident, chiar dacă pe alocuri ei se poticînesc, rămîine la jumătatea drumului sau pornește pe o cale tratată și irealizabilă.

Richard Nash și-a mărturisit profesia de credință — necesitatea de a crede în tine însuși, în om, în tot ce e generos, uman și optimist în om — într-o povestire dramatică ușoară, profund omenească, așa cum spunem la începutul acestor revizii. Lizzie, o fată destul de neagrădătoare, cu părul destul de decolorat și vîrstă destul de înaintată, dar destul de inteligentă, fînd și sensibilă ca să sezeze, cu umor amar, drama ei, nu se poate mărita.

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

ÎN CURÎND Marele concurs permanent

de jocuri și probleme educativ — distractive al „Scintei tineretului”

La usinele „Ernst Thälmann” din Orășul Stalin au fost scoase de la montaj alte tractoare; ele urmează să fie rodite și apoi trimise diferitelor unități socialiste ale agriculturii din țara noastră.

cerșii sinistri nu ezită a plînuși distrugerea strălucitei capitale franceze și implicit, a vieții locuitorilor săi. Firește, se impun măsuri grabnice pentru salvarea tuturor. Pe ucigași, autorul îi numește Jărd ezitare, cu ură, cu dispreț; ei sînt președinții societăților anonime și remizierii de bursă, prospectorii, sindicii bursiei, într-un cuvînt intruchiparea capitalismului crud, nesăfios.

Giraudoux știe bine și cine sînt cei ameninșii și-i aduce în fața noastră cu căldură și simpatie arăndu-i solidar în fața orimejdiei comune ce o prezintă ticăloșia imbrăcată în frac: sînt oameni simpli ai Parisului, gunoierul, florăreasa, rîndsoaica, cîntărețul și surdo-mutul. Aceștia vor acționa în comun dar — și aci fantastul se suprapune pînă la absurd realului — la impulsul și sub diriguirea unei bătrîne din cartier, numită nebuna din Chailot, dar ubită și de toți respectată pentru bunătețile și puritatea ei și nevinovate ciudățenii. Nebuna din Chailot va pune deci cu năușă ingeniozitate la cale pedepsirea exemplară a canalagului înfometate de aurul negru: printr-o stratagemă îi va atrage pe toți acești președinți, prospectori, sindicii și remizieri într-unul din canalele Parisului și îi va închide acolo pentru veșni. Rîul a fost deci extirpat, conștient autorul cu un mic zîmbet amar adresat poate lui însuși și imposibilității sale de a găsi soluția autentică, definitivă. Simbolul acesta al nebunii înțelepțe ce-și asumă răspunderea de a salva omeneia, deruta, într-adevăr, la un contact mai superficial cu pîesă, dar ei se împerește atunci cînd înțeleg poziția autorului, specificul său creator, limitele înțelegerii sale.

Spectacolul realizat de P. Siegfried respectă și filonul poetic al piesei și convențiile ei simbolice, îi relevă pregnant adevărurile destul de naiv acoperă carenele și toate acestea le face cu multă finețe artistică, obișnuită finețe a regizorului. E un spectacol de finută, spiritual, spumos, inteligent. Iar nebuna din Chailot, în interpretarea mării noastre actrițe Lucia Sturza-Bulandra, este într-adevăr o apariție de neuitat — ciudată, izbitoare, strălucitoare.

SANDA FAUR

cu care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu e numai cea a unei fete bătrîne ci mai ales a omului ce nu și găsește împlinirea. Și St. Ciubotăreanu oferă bătrînului fermier dinșu o mare înțelegere, etice ce intră cu o nuanță pe cele ale personajului din text, și aceasta nu-falsifică din plin. Interesante, foarte interesante deși destul de diferite, aparițiile celor doi Starbuck (Fory Eterle și Lazar Vrabie) primul surprinzător de original, celălalt cuceritor de sincer și poetic.

Pe Jean Giraudoux nu-l preocupă soarta unei fete sau a unui tînar, soarta rîndsoaiceei Irina sau a gunoierului, a cerșetorului surdo-mut sau a canalagului, a cîntărețului, a florăreșii sau a sinucigașului Pierre — eroii pe care îl aduce mai tot timpul în scenă. El suferă pentru toți, le dorește tuturor mîntuirea din această lume cîreia îi vede toate patetele, toate vicislyurile și nedreptățile. Giraudoux este un poet, dar nu un poet contemplativ, el simte necesitatea acțiunii, a soșului. Iar atunci cînd vede rîul și îi identifică pricinile, nu ezită nici o clipă: lupta e dezlăntită. Și iată fabula dramatică în care conflictul se dă între simbolurile care se desășeș, unul cite unul, la o privire mai atentă: Parisul și oamenii săi — veseli, harnici, fermecătorii parizieni — sînt în primejdie. Pentru a putea storce subsoal orășului de presupusul existent petrol, un pumn de afa-

Bătrînul tată și fiul mezin, — deus ex machina — în persoana lui Starbuck, „omul care aduce ploaie” pe timp de cumpăt a cetății și care, dacă e un mic visător excoct, pe plan sentimental e destul de curat și sincer în pofta elermității iubitorului lui. Lizzie e trezit la viața de ploaia binefacătoare a visărilor acestui vagabond poet și cu această năușă și pînă atunci necunoscută, mînată încredere în sine, va cuceri inimă mult dorităului File.

Povestea e micuță, ideea pe care autorul ne-o transmite, depășind întrucîtva măsura ei. Dar totul e spus atât de sincer și fără de pretenții (și mai ales într-un spectacol realizat sub rafinata conducere regizorală a lui Liviu Ciulei și în interpretarea admirabililor actori ai Municipality) încît totul te cucerește, te fermecă, te emoționează. Nu înțelegînd a-i face analiza pe detalii, deși de la concepția în mare a spectacolului pînă la ultima sîmă amănunț scenografică de mișcare în scenă, totul a fost gândit cu rigozitate, artistic, și minuțiozitate aproape pedantă — și fără îndoaie că toate acestea ar merita din plin o privire analitică la fel de meticuloasă.

Lizzie e, în interpretarea Cloddy-el Bertola (tută o actriță pe care o revizuim în această revizie) înțelegătoare și în orice răd discreția scenică și personalitate) multă spiritualitate, aspirațiile ei depășesc hotarul matrimonial, disperarea ei nu

De peste HOTARE

La Colombo REPRESENTANȚII popoarelor lumii își exprimă voința lor de PACE

COLOMBO 12 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat în ședința din 11 iunie a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, a luat cuvântul șeful delegației sovietice A. E. Korneiuc.

„Afirmarea falsă și extrem de periculoasă că de sporițe cantității bombelor atomice și cu hidrogen, a proiectelor rachetă, precum și a flotelor aeriene și în lumea întreagă, urmărind să abată viziunea popoarelor, să săbăsească voința lor în lupta împotriva cursei înarmărilor și să sporească presiunea impozitelor ceea ce aduce oamenilor de rând suferințe de neșoptit, iar negustorii de arme dividende ne-măsurate. O lume „în pragul războiului” — este cea mai convenabilă lume pentru monopoluri. Iată de ce luptă ele cu atâta furie împotriva destinerii încordării internaționale.”

Korneiuc a declarat că tocmă din această cauză repetatele propuneri ale Uniunii Sovietice pentru reducerea înarmărilor, interzicerea armelor atomice și sisterea experimentării acestora, nu s-au bucurat de sprijin din partea puterilor occidentale.

La ședința de seară din ziua de 11 iunie a luat cuvântul de asemenea reprezentanții ai partizanilor păcii din Peru, Bulgaria, Germania occidentală, Anglia și din alte țări.

S.U.A. continuă să se eschiveze de a lua hotărâri în problemele dezarmării

WASHINGTON 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iunie a avut loc o conferință de presă a lui Dulles la care secretarul de stat al S.U.A. a răspuns la întrebările corespondenților cu privire la convorbirea lui N. S. Hrușciov cu reprezentanții societății „Columbia Broadcasting System”.

Conținând convorbirea lui N. S. Hrușciov, Dulles a încercat tot timpul să prezinte ca fiind „propagandistică”. Speriat în mod vădit de uriașă influență pe care propunerile clare și concrete ale lui N. S. Hrușciov le-au avut asupra opiniei publice americane, secretarul de stat și-a permis în comentariile sale afirmații grosolane.

La conferința de presă lui Dulles i-au fost puse numeroase întrebări, care denotă deruta din cercurile ziaristice din Washing-

Cuvintarea șefului delegației sovietice • Delegații s-au împărțit în două comisii • Un membru al delegației romine a luat cuvântul în cadrul primei comisii

Incordării internaționale. Membrii acestei comisii prezintă propuneri privind măsurile practice care vor contribui la lichidarea neîncrederii între popoare, precum și la stabilirea unor relații comerciale normale între țări, în condițiile coexistenței pașnice.

În cuvântările lor, membrii comisiei subliniază importanța dezvoltării relațiilor comerciale și culturale între țări, a lichidării oricăror interdicții și restricții în domeniul comerțului. Delegații subliniază de asemenea că în slăbirea încordării internaționale un rol important revine lichidării sistemului exploatarea colonială și a tuturor formelor de discriminare rasială. În cadrul discuțiilor în această comisie a luat cuvântul Grigore Gemănuș, membru al delegației romine.

Cealaltă comisie discută problema pericolului continuării cursei înarmărilor și îndeseabi armelor nucleare. În cuvântările lor, membrii comisiei au subliniat că dezarmarea și interzicerea armelor de exterminare în masă și a exploziilor termoo-nucleare experimentale constituie una din problemele cele mai urgente care stau în fața omenirii.

Delegații, oaspeții și observatorii manifestă un deosebit interes pentru expoziția de documente fotografice cu privire la consecințele atacului atomic asupra orașelor japoneze Hiroșima și Nagasaki, organizată de partizanii păcii din Japonia.

Presă ceyloneză acordă o mare atenție lucrărilor sesiunii Consiliului Mondial al Păcii. Ziarele „Times of Ceylon”, „Ceylon Daily News”, care apar în limba engleză publică rezumate ale cuvântărilor roșite de numeroși participanți la sesiune. Presă care apare în limbile locale, publică de asemenea știri detaliate despre lucrările sesiunii.

Succesul pavilionului R.P.R. la Poznan

VARȘOVIA 12 (Correspondenții Agerpres transmite): Pavilionul Republicii Populare Romine la cel de-al 26-lea Tîrg internațional de la Poznan constituie atît pentru vizitatorii cît și pentru reprezentanții firmelor comerciale poezze și străine un prilej de contact cu realizările economice ale R.P. Romine. Numai în primele trei zile pavilionul R.P.R. a fost vizitat de peste 25.000 de persoane, unecii îl dovedindu-se neîncăpător pentru afluența deosebit de mare a celor dornici să privească și să studieze exponatele rominești.

După 22 ani de guvernare Partidul liberal canadian infrînt în alegeri

OTTAWA 12 (Agerpres). — După 22 de ani de guvernare continuu, partidul liberal canadian condus de Saint-Laurent a fost infrînt de partidul conservator în alegerile parlamentare care s-au desfășurat la 10 iunie.

Observatori arată că, după ce-misia primului ministru Saint-Laurent guvernatorului Canada a fost încredințată misiunea de a forma noul guvern federal, partidul conservator, Diefenbaker.

Printre cauzele infrîngerii partidului liberal, comentarii semnalează la loc de frunte nemulțumirea populară față de politica de subordonare a intereselor Canadai Statelor Unite după trecutul guvern, care a sosit în mod deosebit cu prilejul ședinței ambasadurii canadane la Cairo în urma persecuțiilor la care a fost supus de un subcomitet senatorial din S.U.A.

„Cazul Crabb” din nou în presa engleză

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relațiilor presii, la 10 iunie a fost găsit la Portsmouth cadavrul unui om, îmbrăcat într-un costum ușor de scolar. Cadavrul nu a fost identificat pînă în prezent, dar după cum se afirma este cadavrul capitanului englez de rangul trei Crabb.

În legătură cu aceasta, presa engleză revine din nou în „Cazul Crabb”, care a încercat să se apropie la stopul de spionaj de nava militară sovietică ancorată în port în timpul vizitei făcute anul trecut de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia.

Vizita lui N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov în Finlanda

TAMPERE 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iunie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov care de două zile se află în orașul Tampere, au vizitat o mare întreprindere metalurgică proprietatea societății pe acțiuni „Lokomo”. În această întreprindere se folosesc multe mașini livrate de Uniunea Sovietică.

N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care-i însoțesc au vizitat apoi casa de copii „Kaleva” și muzeul „V. I. Lenin”.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la muzeul „V. I. Lenin”

TAMPERE 12 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat muzeul „V. I. Lenin” din Tampere. Cu acest prilej N. S. Hrușciov a roșit o cuvîntare, în care a spus printre altele:

Îngăduiți-mi ca în numele delegației noastre, în numele popoarelor Uniunii Sovietice să vă mulțumesc sincer pentru că ați păstrat tot ceea ce este legat de sederea lui Vladimir Ilici Lenin pe acest pămînt, pentru că ați păstrat lucruri atît de scumpe pentru popoarele Uniunii Sovietice, oamenilor muncii din întreaga lume.

Marxism este un colos. Lenin este marxismul în acțiune. Lenin a dezvoltat teoria marxistă aplicată la noile condiții istorice. Marxismul este înțeleș în diferite feluri, dar în esență este deosebit de simplu și clar. Există însă o singură interpretare justă a marxism-leninismului, o singură interpretare justă a teoriei revoluționare care asigură încredințarea socialismului.

Sistemul sigur de victoria ideilor marxist-leniniste așa cum sîntem sigur că ziua de mâine va veni să schimbe ziua de azi. Sistemul sigur că omenirea își va organiza viața pe baza ideilor marxist-leniniste.

Problema — care orînduire, care sistem este mai bun, nu trebuie rezolvată prin războaie și nici prin bombe atomice și cu hidrogen, ci prin asigurarea dezvoltării economiei populare, prin ridicarea nivelului de trai al popoarelor. Și trebuie să-i avertizez pe domnii capitaliști că sistemul inamicii cu arme foarte puternice; nu este vorba de bombe atomice sau de volitieri economici populare, prin ridicarea nivelului de trai al popoarelor. Și trebuie să-i avertizez pe domnii capitaliști că sistemul inamicii cu arme foarte puternice; nu este vorba de bombe atomice sau de volitieri economici populare, prin ridicarea nivelului de trai al popoarelor.

În Finlanda ea a găsit adăpost împotriva persecuțiilor reacționarii. Nouă, ca și tuturor oamenilor muncii nu este foarte scump tot ceea ce este legat de viața și activitatea lui Vladimir Ilici Lenin.

Îngăduiți-mi, ca membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — primul stat muncitoresc țărănesc socialist din lume — ca prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, să vă mulțumim profund dv. lucrătorilor muzeului, clasei muncitoare din Finlanda pentru că ați păstrat cu sfințenie tot ce este legat de timpul petrecut aici de V. I. Lenin.

Vizitele conducătorilor poporului bulgar în țara noastră

Mîtingul de la Sibiu

Cuvîntarea tov. Nicolae Iorga Cuvîntarea tov. Stoian Tonceu

Vorbitorul a spus între altele: În numele oamenilor muncii din regiunea noastră salutăm cu bucurie și deosebită căldură soșirea în mijlocul nostru a solilor poporului frate bulgar, delegația guvernamentală și de partid a R. P. Bulgaria în frunte cu eminenții oameni de partid și de stat, luptători nelinificați pentru cauza clasei muncitoare, tovarășii Anton Iugov președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria și Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar.

Noi sîntem legați de poporul frate bulgar printr-o străveche prietenie pe care regimurile reacționare din trecut nu au reușit să o zdruncine, prietenie care s-a întărit și consolidat pe baze noi după eliberarea țărilor noastre de către aliații noștri comuniști, marea Uniune Sovietică.

Oamenii muncii din industria regiunii noastre, de pe ogoare și din instituții au primit cu nesupușă bucurie și însuflețire vestea că delegația guvernamentală și de partid a R. P. Bulgaria, în drum spre patrie, va poposi și prin orașele și satele regiunii noastre.

Sîntem conștienți că marile cerceri pe care le-am dobîndit în construirea socialismului le datorăm faptului că facem parte din marea familie unită a popoarelor lagărului socialist în frunte cu lagărul unitar al Uniunii Sovietice, prietena noastră de naștere.

Rugăm pe oaspeții noștri dragi să ducă în Bulgaria soră și prietenii sentimentele de dragoste și căldură pe care oamenii muncii din regiunea noastră alături de întregul nostru popor le nutrește față de poporul bulgar și dorința sinceră de prosperitate și înflorire a patriei sale, Republica Populară Bulgaria.

Mîtingul de la Orașul Stalin

Cuvîntarea tov. Nicolae Popa

Vorbitorul a spus între altele: Permiteți-mi ca, în numele comitetului orașesc de partid, al sfatului popular orașesc și al tuturor oamenilor muncii din Orașul Stalin, să salut din toată inima și să adresez o urare caldă și sinceră de bun soșit solilor poporului frate bulgar, delegația guvernamentală și de partid în frunte cu A. Iugov președintele Consiliului de Miniștri și T. Jivkov, prim secretar al C.C. al P.C.B.

Vestea că în drum spre țara dv. veți poposi și prin locurile noastre, a fost primită cu multă bucurie și însuflețire de toți cei ce muncesc din Orașul Stalin în Vizita dv. este pentru noi o mare sărbătoare și evocă amintirea străvechii noastre prietenii.

Într-un articol publicat în revista „Express” scriitorul catalic Francisc Mauriac justifică în felul următor atrocitățile trupelor franceze în Algeria: „Nu este nimic mai firesc pentru un om decît să ucidă și chiar să tortureze pe semenul său — cu acest lucru nu putem să nu fim de acord. Omul torturează în primul rînd din nevoia de a obține informații și acest lucru este scuzabil atît pentru poliștii, cît și pentru soldați.”

ACTUALITATEA

Ipocrizie imperialistă

Politica imperialistă a S.U.A. este așa de ipocrită și cusută cu ață albă încît nu scapă nici chiar ironiilor unor organe de presă care nu au nici pe departe un caracter progresist. Astfel, ziarul provincial american „Toronto Globe and Mail” a publicat recent un articol privitor la intențiile militare ale S.U.A. în legătură cu Orientul Apropiat și Africa, în care scrie:

Filozof al rasismului

Intr-un articol publicat în revista „Express” scriitorul catalic Francisc Mauriac justifică în felul următor atrocitățile trupelor franceze în Algeria: „Nu este nimic mai firesc pentru un om decît să ucidă și chiar să tortureze pe semenul său — cu acest lucru nu putem să nu fim de acord. Omul torturează în primul rînd din nevoia de a obține informații și acest lucru este scuzabil atît pentru poliștii, cît și pentru soldați.”

„Realizare”... ARTISTICĂ

Isia o nouă „realizare” artistică a unui sculptor englez. Se numește „Bătaia Teddy și Londra”. Autorul: Lynn Chadwick din Londra.

Eva cochetează cu N.A.T.O.

Indoindu-se de eficienta propagandă, institutul vest-german pentru cercetarea opiniei publice a întreprins o nouă sondaj de opinie în țările membre ale N.A.T.O. Prin acest sondaj, în strălucitul sufletului ei fiecare femeie este dorită de a părea și sigură, de a sprînjii puternic și un „clitor luminos”.

Huliganii în uniformă S.U.A. nu se astîmpără

Pe insula Okinawa ocupată de Statele Unite, soldații americani continuă să comită acte de huliganism. După cum anunță ziarul japonez „Mainichi”, recent, doi soldați americani au intrat în sala municipalității orașului Naha unde avea loc un miting organizat de Partidul popular-democrat din insula Okinawa, și au început să arunce cu pietre la vorbitorii de la tribună.

PE SCURT

VARȘOVIA. La Comitetul Central al P.M.U.P. a avut loc o conferință la care a participat reprezentanții ai partidelor politice, organizațiilor obștești și de tineret, oameni de știință și cultură. În cadrul conferinței au fost discutate probleme legate de pregătirea sărbătorilor în Polonia a celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.